

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2006 i sag T-290/05 ⁽¹⁾ ophæves
- Kommissionens beslutning af 27. maj 2005 annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført følgende appelanbringender til anfægtelse af Rettens nævnte kendelse:

Retten i Første Instans har afvist sagen med urette, for så vidt som den antog, at appelindstævnte med dette søgsmål skulle forpligtes af Retten til at sikre adgang til bestemte dokumenter. Ifølge EF-Domstolens faste praksis har Retten ikke kompetence til at give et sådant pålæg. Tillige anføres det i den appellerede kendelse, at appellansens berigtigede påstand ikke kunne fortolkes således, at denne påstand implicit gik ud på annullation af appelindstævntes anfægtede afgørelse. Appellanten bestrider dette. Appellanten har med sin berigtigede påstand ikke kun implicit, men udtrykkeligt påstået indstævntes anfægtede afgørelse annulleret. Appellansens ændrede påstand må antages til realitetsbehandling, da den går ud på annullation af Kommissionens afgørelse. Afvisningen af søgsmålet er derfor i sin helhed retsstridig.

Retten udtaler i den appellerede kendelse, at stævningen indeholder »anklager mod de tyske offentligtretlige radio- og Tv-stationer og andre statslige organer«. Denne betegnelse af appellansens redegørelse er en uacceptabel miskreditering af appellansens sagsfremstilling. Den nedsættende karakterisering af anbringenderne i stævningen som »anklager« viser, at Retten ikke har undersøgt, hvor relevante bebrejdelsernes overordentlige vægt og den dermed forbundne tilsidesættelse af fællesskabsretten er som begrundelse for appellansens påstand. Dermed har Retten tilsidesat retten til kontradiktion. Denne form for vurdering af appellansens tilbageholdende fremstilling giver endog grundlag for mistanke om manglende upartiskhed og tvivl om en retfærdig rettergang.

Den appellerede kendelse er i strid med principperne i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I kendelsen ses der bort fra Fællesskabets erklærede vilje til at udvikle og styrke demokratiet og retsstatsprincippet samt respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Rettens kendelse ser også bort fra betydningen af princippet om offentlighed på baggrund af Fællesskabets bekendelse til og erklærede vilje til demokrati. Retten har undladt af efterprøve, om indstævntes afgørelse er forenelig med Fællesskabets mål. Dermed er den appellerede kendelse i strid med gældende fællesskabsret.

Det er ikke korrekt, at den del af det fremsatte krav, der drejer sig om adgang til det omtvistede kommissionsdokument, er fuldstændig opfyldt. Sagsøgte har ganske vist over for Retten bekræftet, at den i et tidsskrift offentliggjorte skrivelse fra Kommissionen er autentisk, men appellanten har udtrykkeligt erklæret, at sagen ikke er blevet afgjort med denne erklæring fra

indstævnte. Appellanten har som begrundelse navnlig anført, at det pågældende tidsskrift ikke er et organ til offentliggørelse af officielle bekendtgørelser fra indstævnte.

Af alle disse grunde må Retten i Første Instans' appellerede kendelse ophæves.

⁽¹⁾ EUT C 331, s. 42.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prud'homie de pêche de Martigues (Frankrig) den 20. februar 2007 — Jonathan Pilato mod Jean-Claude Bourgault

(Sag C-109/07)

(2007/C 95/50)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Prud'homie de pêche de Martigues (Frankrig)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jonathan Pilato

Sagsøgt: Jean-Claude Bourgault

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11a i forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 ⁽²⁾, fortolkes således, at bestemmelsens forbud omfatter drivgarn, som ikke eller næsten ikke driver som følge af, at de er fastgjort til et drivanker?
- 2) Er artikel 11a, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 894/97, som ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98, gyldig for så vidt som:
 - a) Bestemmelsen synes at forfølge et mål, som udelukkende er af miljømæssig karakter, selv om dens retsgrundlag er den nuværende artikel 37, tidligere artikel 43, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undertegnet i Rom den 25. marts 1957.
 - b) Bestemmelsen ikke indeholder en definition af drivgarn og således ikke klart fastlægger bestemmelsens anvendelsesområde.
 - c) Bestemmelsen ikke er klart begrundet.

- d) Bestemmelsen hverken tager hensyn til de tilgængelige videnskabelige og tekniske data, de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet eller de fordele og omkostninger, som følger af det deri indeholdte forbud.
- f) Bestemmelsen ikke er forholdsmæssig i forhold til det forfulgte formål.
- g) Bestemmelsen er diskriminerende, idet den behandler geografiske, økonomiske og sociale situationer, som er meget forskellige, på samme måde.
- h) Bestemmelsen ikke indeholder undtagelser vedrørende de fiskere, som udøver fiskeri i mindre omfang, f.eks. ved hjælp af redskabet »thonaille«, som ud over at være en traditionel form for fiskeri i Middelhavet, der er essentiel for den befolkning, som udøver den, desuden er særdeles selektiv.

(¹) Rådets Forordning (EF) nr. 894/97 af 29.4.1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 132, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8.6.1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 171, s. 1).

Appel iværksat den 27. februar 2007 af Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) og Jeunes agriculteurs (JA) til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-217/03 og T-245/03, FNCBV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) og Jeunes agriculteurs (JA) (ved advokats V. Ledoux og B. Néouze)

De andre parter i appelsagen: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Franske Republik

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 13. december 2006 ophæves.
- Det fastslås, at der ikke foreligger grundlag for at pålægge appellanterne bøder.

- Subsidiært nedsættes de nævnte bøder.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med proceduren om foreløbige forholdsregler og hovedsagen for Retten samt proceduren for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør fire anbringender gældende til støtte for appellen. Appellanterne gør for det første gældende, at Retten foretog en urigtig gengivelse af de til påkendelse fremlagte beviser, for så vidt som den undlod at tage to væsentlige beviser, der godtgjorde, at aftalen af 24. oktober 2001 ikke havde virkning efter den 30. november 2001, i betragtning. Appellanterne gør for det andet gældende, at Retten foretog en urigtig anvendelse af fællesskabsretten og Domstolens faste retspraksis, idet den fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat retten til kontradiktion, idet den i klagepunktsmeddelelsen havde undladt at anføre, at den ved beregningen af bødernes størrelse agtede at tage den samlede omsætning hidrørende fra appellanternes medlemmer i betragtning. Med det tredje anbringende gør appellanterne gældende, at Retten har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62, for så vidt som den for at nå den konklusion, at de bøder, der er blevet pålagt appellanterne, ikke overstiger loftet i denne artikel på 10 % af omsætningen, tog den samlede omsætning hidrørende fra appellanternes medlemmer i betragtning, selv om de i denne henseende i retspraksis opstillede præcise og objektive betingelser ikke var opfyldt. Endelig gør appellanterne med deres fjerde anbringende gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet »non bis in idem« samt proportionalitetsprincippet, for så vidt som Retten burde have pålagt appellanterne en bøde hver for sig under iagttagelse af den samlede omsætning hidrørende fra hver af appellanternes medlemmer. Ifølge appellanterne ville kun en af dem kunne have været pålagt en sanktion i denne sag, hvis appellanternes medlemmers samlede økonomiske styrke blev taget i betragtning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanien) den 28. februar 2007 — José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez mod Principado de Asturias

(Sag C-111/07)

(2007/C 95/52)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Asturias